

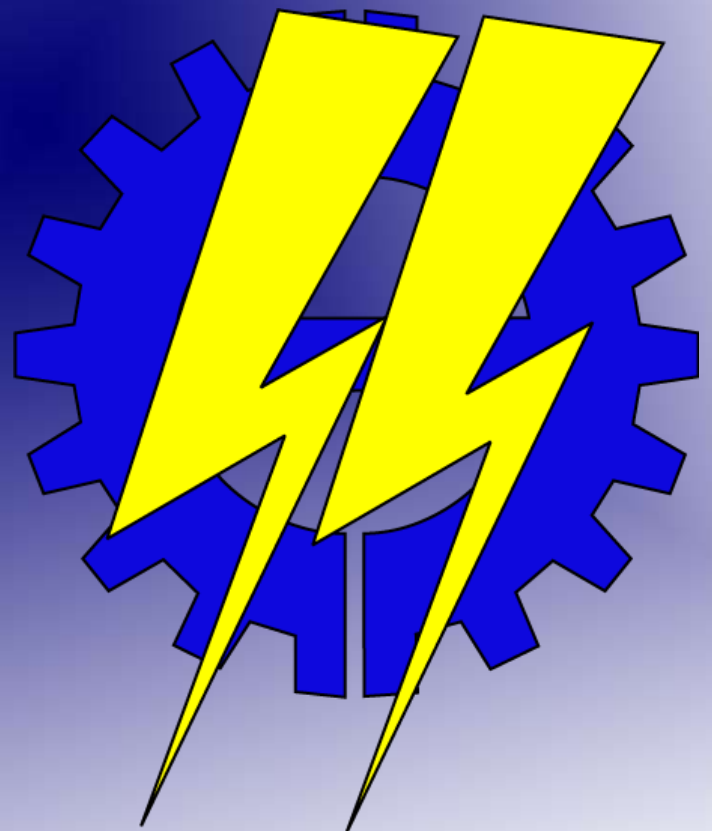
Sähkösanomat

3/08

Sähköinen biisikisa

Minä ja kirkkovene

Vaihto-opiskelu @
Thailand

Puheenjohtajan palsta

Heipsis ja hauskaa alkusyksyä!

Koulut on jo alkanut ja eka periodikin jo melkein ohi, kun on aika Sähkösanomien. Kesä meni hurjaa kyytiä ja melkein huomaamatta ohi. Itse ollessani etelän mailla, Vantaalla lentokoneitten joukossa, olen autuaan tietämätön Tampereen kesän tapahtumista. Toivottavasti täällä oli sentään hauskaa. :)

Kuitenkin jotain on tapahtunut, sillä ollaan saatu taas läjä päin ihania, uusia fukseja ja myöskin uusia fuksitoimareita, mikä on aina mukavaa. Fuksit on meidän elämän suola ja niistä saadaan jatkuvuutta ja ilman niitä ei olisi meitä vanhoja kähmyjäkään, sillä uskokaa tai älkää mekin ollaan joskus oltu fukseja.

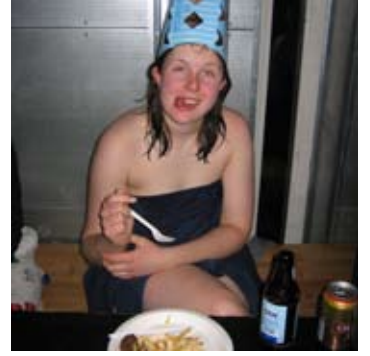
Fukseille on syksyllä parikin hyvää toiminnetta, joissa voi toteuttaa itseään. Nimittäin haalaritiimi ja biletiimi. Haalariporukalla on hommat ainakin lähtenyt hienosti liikkeelle ja toivottavasti saadaan tänä vuonna haalarit jo ennen joulua. Joulusta tulee aina mieleen pikkujoulut, joka myös tänä vuonna järkätään viimeisellä kouluviikolla ennen joulua. Alkuillasta on ensin pikkujoulusitsit, joissa esitetään biletiimin huippu hieno näytelmä ensimmäisen kerran ja tarjolla on myös jouluruokabuffet. Illemmalla jatketaan perinteisemmän saunaillan tyyliin, kuitenkin tonttulakeissa ja joulupuuroa syöden. Odotan innolla, että mitä ne fuksit tänä vuonna ovat keksineet näytelmänsä aiheeksi.

Ja jottei unhoitettaisi vanhojakin jäseniä, niin tietty järkätään kivoja excuja syksyllä. Perinteeksi muodostunut Rankka-excu on taas tulossa ja tietty Onninen&Ensto. Rankalle otetaan mukaan myös fukseja, mutta O&E on suunnattu vähintään 2. vuoden sähköteekkareille. Myös tänä vuonna järkätään kaikkien kiltojen ja Bionerin yhteinen pikkujouluristeily. Sinne myydään lippuja 1.10. Sähkötalon yläaulassa.

Kaikenlaista on siis luvassa ennen joulua. Myös uusi raati valitaan marraskuussa. Raatihan vastaa killan taloudesta ja toiminnasta. Jos toiminta kiinnostaa kannattaa saapua syksyn yleiskokoukseen. Sieltä saa myös fuksipisteitä :) Kannattaa osallistua myös kähmintäkahveille, jotka järjestetään ennen yleiskokousta ja siellä vanhat raatilaiset kertovat tehtävistään ja heille voi esittää kysymyksiä. Hyvä hetki siis kysellä ja lähteä mukaan toimintaan. Raadissa saa paljon kontakteja tulevaisuutta varten ja hyviä bonuksia töitä hakiessa. Ja tietty tosi hyviä ystäviä!

Jos on jotain kysymyksiä niin heittäkää sähköpostilla etu.suku@tut.fi tai repikää hihasta. Nauttikaa syksystä ja opiskelujasta! Kerran sitä vaan ollaan teekkareita ja varsinkin fukseja!

Tiina Koivunen
Sähkökillan puheenjohtaja

VACON
DRIVEN BY DRIVES

OLE KUNNIAHIMOINEN, USKO ITSEESI.

Maailma on täynnä perässähiittäjiä. Älä ole yksi heistä! Löydä oma intohimosi ja anna sen ohjata sinua. Niin mekin teimme kun perustimme Vaconin. Voidaksemme suunnitella, kehittää ja tarjota AC-käyttöjä kaikkialle maailmaan. Meitä ajaa eteenpäin intohimo - niin pitäisi sinuakin. Tästä enemmän osoitteessa vacon.fi

Julkaisija

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
skilta@tut.fi

skilta.com

Toimituskunta

Ossi Alapiha
Minna Leivo
Tommi Henttinen

Kuvat

Skilta

Taitto

Ossi Alapiha

Kannet

Ossi Alapiha & Minna Leivo

Painopaikka

Canon Oy
Painos 100kpl
30.9.2008

Sisälmysluettelo

Puheenjohtajan palsta	2
In/Out	3
Päätönkirjoitus	4
Syksyn tapahtumia	4
Sähköinen biisikilpailu	5
Haalareita hankkimassa	6
Iskuvinkkejä	6
Minä ja kirkkovene	7
Tampin Super!myyjä	8-9
Fuksisivu	10
Syksyn excursiot	11
Drawing dumpster	11
Vaihto-opiskelu @ Thailand	12-13
MIK:n syyspesisturnaus	14

FUKSIT
POONIII!
JOULU

SELKEÄ FONTTI

BIG BROTHER
SATEET
KESÄ

Epäselvä fontti

Päätönkirjoitus

Hei kaikille vuoden kolmannen Sähkösanomanumeron lukijoille.

Oikealla puolella oleva kuva on tietyllä tapaa hämäävä, sillä tämänhän pitäisi olla päätönkirjoitus, mutta kyllä tuosta pää selvästi näkyy.. päätin turvautua julkaisunvapauteen siinä asiassa, sillä kukaan ei varmasti olisi halunnut nähdä alavartaloani, tosin naamakaan ei ole kaunista katseltavaa.

Vuotta 2008 on jäljellä enää noin kolmasosa, joten suurin osa Skillan 40-vuotisjuhlavuoden tapahtumista on jo järjestetty, tulossa on kuitenkin vielä muutama merkittävä tapahtuma, kuten biisikilpailu, juhlavuosinäyttely, Sähkösanomien juhlavuosinumero ja niin edelleen. Jotta historia ei unohtuisi, suosittelen kaikille Sähkökillan historiikkijulkaisun hankintaa maltilliseen 8 euron hintaan. Historiikkiin on koottu parhaita paloja viimeisen 40 vuoden ajalta, toivottavasti seuraavat 40 vuotta ovat yhtä muistorikkaita, sillä tottakai haluamme saada jotain kerrottavaa lapsillemme.

Puheenjohtajamme Tiina kertoikin jo palstallaan oleellisia syksyn tapahtumia, joukkoon mahtuu siis todellakin kolme excursiota, ja lukuisia muita tapahtumia, joita ei kannata jättää väliin. Erityisesti suosittelen syksyn yleiskokousta, itsenikin pitäisi päättää lähdenkö uudestaan Skillan toimintaan mukaan, ja millä tasolla. Tämän hetken tehtäväni on olla Skillan tiedotusvastaavana, joka oikeuttaa myös paikkaan Skillan raadissa. Jos et ole varma haluaisitko lähteä toimintaamme mukaan, tule silti ihmeessä kähmintäkahveille loppusyksyllä, niin saat lisäinfoa eri tehtävistä Skillassa. Kuten Tiina sanoikin, Skillan toiminnassa saa arvokasta järjestökokemusta, jota jokainen järkevä työntaja arvostaa.

Mainostan vielä loppuun että myös jäsenistöllä on mahdollisuus kirjoittaa sisältöä sähkösanomiin, valmiit tai puoli-valmiit tuotokset voi lähettää osoitteeseen skilta-tiedotus@listmail.tut.fi josta ne päätyvät lehden sivuille ennemmin tai myöhemmin. Vanhoja sähkösanomanumeroita voi selata skillan kotisivuilla osoitteessa www.skilta.com , josta löytyy infoa myös tapahtumista, killasta ja sen palveluista.

Ossi Alapiha

Sähkökillan tiedotusvastaava

Syksyn tärkeitä tapahtumia! ks. myös s.12

1/2 VUOTTA WAPPUUN 17.10.

HALUATKO OTTAA ESIMAKUA WAPUN JUHLINTAAN?
HALUAT, JOTEN TULE PUOLI VUOTTA WAPPUUN-BILEISIIN
TEKKARISAUNALLE PERJANTAINA 17. LOKAKUUTA

SKILLAN FUKSIVALA 23.10.

VUODEN MYSTISIN TAPAHTUMA.
TULE, KOE, JA OLE VALAN JÄLKEEN YLPEÄ SKILLAN FUKSI,
TÄMÄN VOIT KOKEA VAIN KERRAN.
JATKOBILEET TIEDOSSA.

FUKSIJAOSTON FUKSISAUNA 30.10.

PALJON FUKSEJA KAIKISTA KILLOISTA, KAI SINÄKIN OLET MUKANA?

FUKSISITSIT 14.11.

EI KOKEMUSTA SITSAILUSTA? EI HAITTAA,
TULE FUKSISITSEILLE JA KATSO MALLIA VIERESTÄ!
ILLAN HENKILÖKUNTANA OMAT FUKSIVASTAAVASI.

PIKKUJOULUSITSIT 17.12.

PAIKKANA TEEKKARISAUNA.
LIPUN HINTA 10 EUROA, HINTAAN SISÄLTYY RUOKAA,
LÄMMINTÄ JOULUTUNNELMAA JA SAUNA.

Sähköinen biisikilpailu!

Sähköilta lanseeraa tällä päivämäärällä biisikilpailun. Kilpailu järjestetään kuluvan juhluvuoden kunniaksi ja on aiheelta luonnollisesti sähköön ja sen opiskelijoihin sekä kiltaan liittyvä. Kilpailu pidetään keväällä järjestettävällä Skillan laulusaunalla, teekkarisaunalla. Voittanut kappale palkitaan ja julkaistaan kaikissa killan medioissa, sekä kaikissa muissa joihin se saadaan. Lisäksi teos pyritään kaikin keinoin saattamaan seuraavaan julkaistavaan Laulukirja Rasputtimeen.

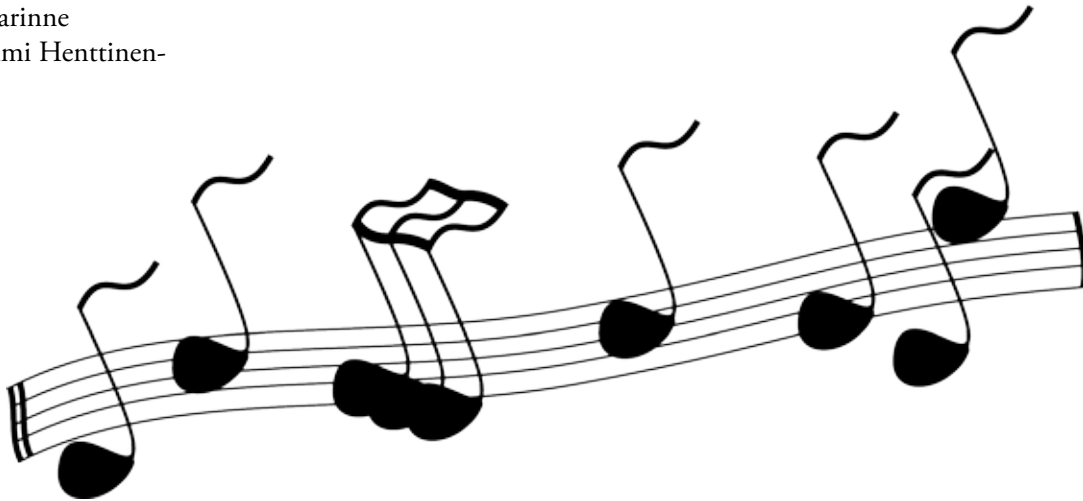
Kappale saa olla täysin uusi tai uudelleen sanoitus. Pituutta ei ole rajoitettu, mutta järjestävän tahon toiveena olisi maksimissaan noin kolmen minuutin biisi (toim. huom. kahden kilon siika). Kappaleen tulee olla aiheeltaan tai jotenkin käsitellä sähköä, Skiltaa, sähköön opiskelijoita, sen opiskelua ja/tai mitä vain siihen liittyvää. Voitto kriteereinä ovat edellä mainittujen asioiden ylistys ja mukana laulettavuus. Eli rienaava proge biisi ei välttämättä ole se avain voittoon.

Kokoonpanon minimiä ei ole olemassa, eli yksinlaulu on täysin suotavaa, mutta saunan koosta johtuen täysimitaista BigBändiä ei esiintymisalueelle saada mahtumaan. Järjestävän tahon puolesta paikalle voidaan hankkia joitain instrumentteja tarpeen mukaan, kuten piano tai kitara. Näitä voi pyytää ottamalla yhteyden allekirjoittaneeseen (tommi.henttinen@tut.fi) Äänentoistoa ei tilan ahtauden ja kilpailun luonteen vuoksi tulla kuitenkaan tarjoamaan.

Kertauksena: Sähköbiisikilpailu keväällä Skillan laulusaunalla. Kysymyksiä ja osallistumisia saa lähettää allekirjoittaneelle (tommi.henttinen@tut.fi)

Ps. Aikataulu taulu tulee tarkentumaan myöhemmin, kun hiukan tiedetään osallistujien määrää.

Lukkarinne
-Tommi Henttinen-

Sähkösanomia

A, monttööri,

kW, V ja

ja

Tähän minun lauluni loppu

Haalareita hankkimassa

No niin! Minulle annettiin aika yllättäen tehtäväksi kirjoittaa Sähkösanomiin juttu haalaritiimin toiminnasta ja omasta työnkuvastani sen puheenjohtajana. Tällä hetkellä pidämme kokouksia kerran viikossa. Kokouksissa katsotaan, mikä tilanne on minkäkin yrityksen kanssa on ja sovitaan uusista yrityksistä, joihin soitetaan.

Mainospaikkojen saanti yrityksiltä hieman vaihtelee. Jotkin yritykset sanovat suoraan,

Vuoden 06 fuksit saivat haalarinsa jo lokakuussa!

etteivät ota mainosta syystä tai toisesta, mutta suurin osa yrityksistä sanoo miettivänsä asiaa ja unohtaa seuraavassa vaiheessa koko asian muiden asioiden alle. Sitten on vielä niitä yrityksiä, jotka ovat heti kiinnostuneita asiasta. Tällä hetkellä olemme saaneet mahdollisista mainospaikoista noin puolet myytyä. Omana tehtävänäni mainospaikkojen hankinnan ohella on sopimusten ja maksujen hoitaminen yritysten kanssa, jotka ovat luvannet ottaa mainospaikan haalareihimme. Tämä ei ole mitenkään suuri työ. Samalla sovin yritysten kanssa mainoskuvan mallista ja paikasta. Tämän kanssa on esiintynyt muutamia ongelmia, sillä yrityksiltä tulleet kuvat ovat olleet mitä ihmeellisimmissä formaateissa. Huolehdin myös, ettei mihinkään yritykseen soiteta useammin kuin kerran. Pidän myös huolen siitä, että kaikki oikeasti osallistuvat.

Tähän homaan johkaannuin, sillä haluan varmistaa meidän saavan haalarimme tänä vuonna ajoissa, jotta viimevuotinen tragedia ei toistuisi. Ja tiedoksi niille, jotka eivät ole mukana tässä toiminnassa, jos teillä on mahdollisuus saada mainos suhteittenne avulla ei ole myöhäistä auttaa haalareiden hankinnassa. Tämä ei edes sido sinua toimimaan haalaritiimin osana muuta kuin sen ajan kun hoidat kyseistä mainosta. Toivokaamme parasta.

Tero Katiskalahti

Haalaritiimin puheenjohtaja

Kuinka iskeä titeläinen

HEI, HALUAISITKO LÄHTEÄ KÄÄNTÄ-
MÄÄN GENTOON KERNELIÄ KANSSANI?

GNOME VAI KDE?

SUDO APT-GET INSTALL PENIS

MÄ OON SULLE KUIN AVOINTA KOODIA

SUN KERNELISSÄ SAATTAA OLLA TIETO-
TURVA-AUKKO, SAANKO TUKKIA SEN?

SUDO MAKE LOVE

MOI BEIBI, MUN VIRTUAALIPENIS ON 213-SENTTINEN

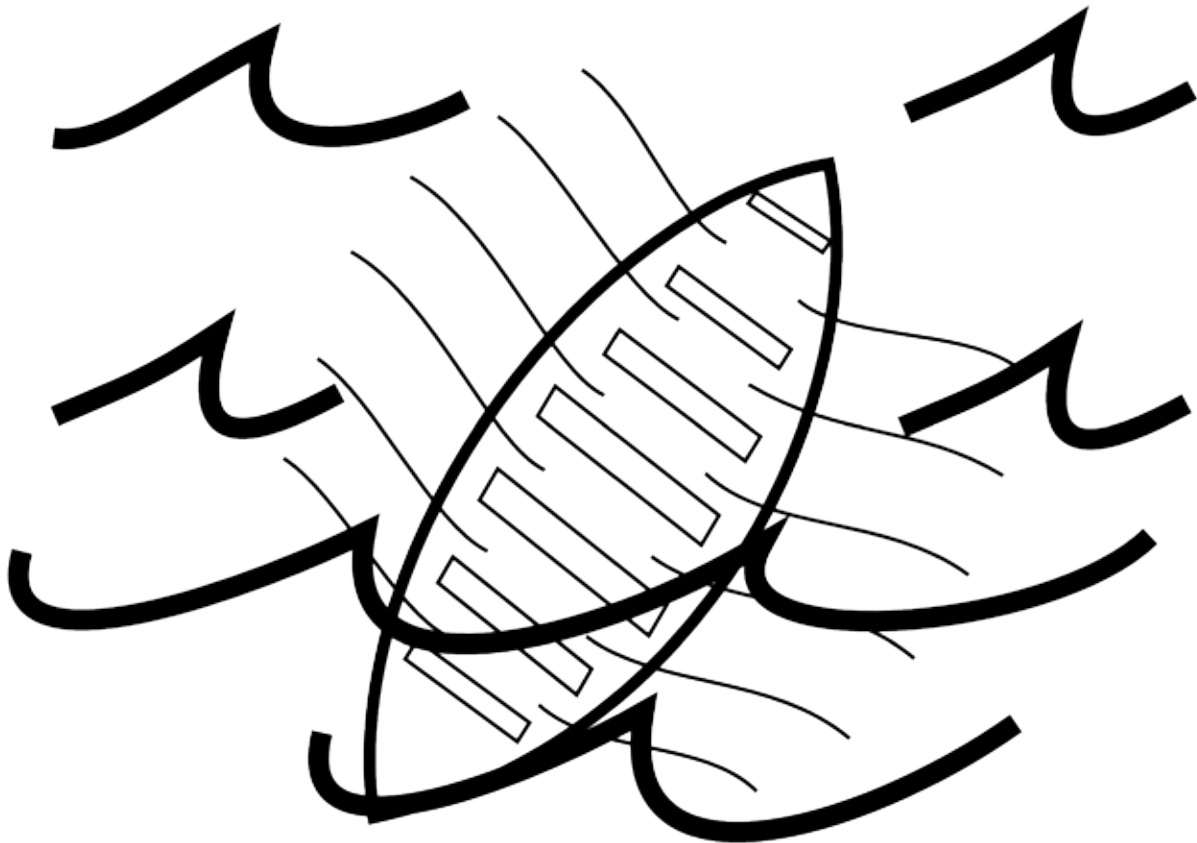
MIKÄ SUN UPTIME ON?

PROFFA:~ % MAN WOMAN
NO MANUAL ENTRY FOR WOMAN

Minä ja Kirkkovene

Syyskuun aamu v.2008. Minä ja muu miehistömme kapteenin johdolla valmistaudumme uuteen päivään. Aallot lyövät lujaa ja korkealle Päijänteen rantakallioita, mutta tätä päivää on odotettu niin pitkään ettei se häiritse keskittymistämme. On joka vuotisen Akateemisen Kirkkovenesoutu kilpailun aika.

Astumme kapteeni Teemun johdolla jollaamme, teroitamme puukkomme ja varmistamme, että entrauskoukut on tiukasti naruissa kiinni. Vanha satanamestari (vaikka Topi) työntää meidät matkaan, jossa jo vihollisemme odottavat tiukkaa ja rehtiä kisaa. Ympäritöteekkarikillan kirkkoveneen kapteeni blöö lupasi piestä meidät tänään rehdistä kilpailussa (mikä ei ollut mikään kannuste kilpailla rehdisti), joten päätimme upottaa Ykin submariinin ensinmäisten joukossa. Toinen rohkea kilpaileva joukkue erässämme on TTEPO, mutta heistä tuskin on vastusta kokeneelle miehistöllemme.

Veneet asettuvat lähtöviivalle ja lähtölaukaus annetaan. Voi! Saamme erittäin huonon lähdön, mutta perämiehen vihainen karjunta sekä raipaniskut saavat käsiin reilusti lisää liikettä.

Saavutamme YKI:n venettä. Olemme iskuetäisyydellä ja päästyämme nyt tarpeeksi lähelle tyyrpuurin puoleiset soutajat heittävät entrauskoukut vihollisemme botskiin kiinni ja repivät veneemme yhteen. Nopea yhteenottomme pääty YKI:n veneen uppoamiseen ja heidän perämiehensä skalpeeraamiseen. Juomme voitonrommit! Yarr!

Mutta EI! Aliarvioitu vastustajamme TTEPO menikin menojaan ja Skillan ylpeät merikarhut joutuvat tyytymään arvottomaan kakkossijaan. Mikään ei syö merimiestä/naista enempää. Lohdutuksena kaappimme hyllyä koristaa ihmisen päälaki. Ehkäpä ensivuonna uudestaan...

Tosiaan kilpailu ei oikeasti ihan näin ”menevä” ollut ja Ykikin taisi Skillan tänä vuonna voittaa. Onnea sinne. Itse en edes päässyt kilpailuun, edellisillan kommellusten johdosta. Onneksi paikalle kuitenkin saapui n.13 henkinen miehistö (osa krapulassa, osa ei) edustamaan kiltaamme syksyn vetisimmässä tapahtumassa. Tänä vuonna irtosi siis 9.sija (15:sta) oli suoritus viime vuoteen nähden parempi ja kilpailu kovempi (aikoja katsoessa).

Suuri kiitos kaikille venekuntamme osallistujille, etenkin rohkeille fukseille, jotka edellisillan rientojenkin jälkeen jaksoivat soutaa. Kuten sanottu ehkäpä ensivuonna uudestaan...

Niklas Nikkanen
Liikuntavastaava

Tampin super!myyjä 2008

Hei Henriikka!

No Terses. Hei multa ei kyllä sit enää niitä tampeja saa, jos niistä meinasit kysyy.

Eikun mä ajattelin vähän kysellä sulta siitä tampin myynnistä, että saadaan täytettä Sähkösanomiin.

Aijaa no JOO sitte. (pöyhii tukkaa)

Eli miksi oikeen aloit viime Wappuna myymään teekkarien wappulehteä? Ethän saa siitä edes fuksipisteitä enää..

Noo.. ei kai se väärin oo? Fuksina tuli myyntiä tosiaan vähän kokeiltua ja vaikutti kivalta. Oli aika jänskääkin, niin kuin kaikki fuksina.. (virittää kaihoisan ilmeen naamariinsa) Ja kyllähän siinä, opiskelijan kapean pullan tuntien, provikkapalkkakin kiului silmissä..

Mikä on paras paikka myydä lehteä?

No comments. (virnuilee omahyväisesti)

Jahas. No erottuiko kansasta selkeästi joku ryhmä, jonka edustajat (esim. naiset/miehet) ovat potentiaalisia asiakkaita?

No hmm.. paha sanoo. Eipä kai. Laidasta laitaan on kyllä ostajia. No rahattomat ovat luonnollisesti huonoja kohteita. Mutta aina tuo talouspuoli ei näy päällepäin. Ja toisaalta välillä vastaan tuli niitäkin, jotka olivat valmiit myymään vaikka vaatteet päältänsä saadakseen roposit kokoon lehteä varten. Ja vaikka naisia monesti syytetään holtittomasta shoppailusta, olivat monet hameväen edustajat kovin kriittisiä miettiessään tampin tarpeellisuutta. Miehet olivat monesti helpompia, niin kuin yleensäkin.

Mutta siis kyllä ihan kaiken näköisiä naitakin kannattaa yrittää. Kerran vastaan tuli sellainen ilmestys, että koko Tukiaisen tanssiryhmäkin kalpenisi tekorusketuksissaan. Neitonen kysyi tiedäkö missä on Tampereen lähin gay-klubi ja kertoi olevansa menossa homobileisiin. Modernista kehityksestä jälkeen jääneenä umpiheterona en osannut neuvoa klubin etsinnässä, mutta tamppi siinä taas vaihtoi omistajaa. Tuo tapahtui itse asiassa viime vuonna. En nyt muista lähtikö matkaan liukaste vai silikoni.

Onko mieleen jäänyt jotain muita erityisiä asiakkaita tai myyntitapahtumia?

Kyllä toki, myinhän aina lähes selvänä. Hauska oli ainakin yksi tyyppi, joka oli tampin sijasta enemmänkin kiinnostunut tämän vuoden hienosta myyjämerkistä. On kuulemma kerännyt joka vuoden haalarimerkit. Taisin lopulta myydä merkkini + hakaneulan kaverille neljällä/viidellä eurolla. Huom. Ei siis kannata ommella niitä myyjämerkkejä supertiukasti haalareihin. Tulee rumaa jälkee, jos osuu kohdalle joku merkkifriikki. Hakaneulakiinnitys on hyvä.

Viikonloppuiltaisin keskustassa tulee tietysti vastaan juhlatunnelmissa olevia kansalaisia. Heiltä tulee välillä hauskaa läppää. Kerrankin hoippui vastaan eräs tukevalla elintasokummuilla varustettujen pukumiestenseurue parilla ladyllä varustettuna. He olivat oikein mukavia (ostivat ainakin 3 tamppia) ja kyselivät koulutus/tulevaisuuden suunnitelmani, kuten monet asiakkaat tajuttuaan, että olet opiskelija. Herrat kehottivat tähtäämään politiikkaan, pääministerin pesti olisi minulle kuulemma sopiva. Myötäilin todeten, että joo kyllähän moni DI politiikkaan eksyy, jolloin he räpsäsivät minusta kuvan kamerakännyllä ja ilmoittivat lähettävänsä sen seiskaan, kunhan olen pääministeri.

Niin ja Pirkanmaan lehtitalossa sain avainnauhan mitalina hienosta myyntipuheesta.

No entäs, sattuiiko myydessä mitään ikäviä/pelottavia tilanteita?

No jaa, ei kyllä pahemmin. Erään nimeltä mainitsemattoman yliopiston nimeltä mainitsemattoman tiedekunnan nimeltä mainitsematon proffa piti minulle ainakin 6,8 min saarnan siitä miten huonoa huumoria tamppi edustaa. Siinä jo alkoi pelottamaan, että pääseekö sieltä huoneesta ulos koskaan. Pääsin.

Yletön rahan kertyminen haalarin taskuihin, sukan varteen ja liiveihin on toki kivaa, mutta myös stressaavaa. Tori oli lauantaisin hyväkkö myyntipaikka. Kohteliaisuussyistä tarjosin tamppia myös torin laidalla nork... siis iltaa viettäville must... siis romaneille. Eivät ostaneet. Mutta seuraavan minuutin aikana kävi sellainen tuuri, että asiakkaita suorastaan jonotti saamaan tamppinsa. 5 tamppia meni putkeen niin että ei tarvinnut kissaakaan sanoa. Ja raha virtasi. Siinä vähän tuli sellainen olo, että toivottavasti kukaan ei nyt ryöstä haalareitani.

Keskustorin laidalla oli kerran avaruuslento/ralliauto –simulaattori. Setä oli juuri vaihtamassa härvelin erillisiä kuva- ja ääninauhoja ja kysyi voisinko olla laitteessa yhden ajelun ajan, jotta selviää kuuluuko kuva ja ääni yhteen

eli menikö sedän filmit oikein perin. Kilttinä tyttönä kapusin kyytiin ja se oli kyllä elämäni tylsin ajelu: härvelissä oli ihan pimeää ja ääntäkään ei kuulunut. Saakelin vatkkaus kesti ainakin 3 min, ja taatusti tampinnälkäistä porukkaa kulki ohii koko ajan. Varokaa siis sitä torin simulaattorisetää.

Melkein joka ihmiseltä löytyy nykyään kamerakännykkä. Se välillä ärsytti, kun ihmiset halusivat napsia kuvia, vaikka yritin sanoa, että äidilläni ja isälläni on sitten täydet tekijänoikeudet. Ihmisiä ne tampinmyyjätkin vaan on, eikä mitään Korkeasaaren apinoita. No joskus voi olla toki vaikea erottaa. Ikävää on myös se, että tammit painaa. Ainakin jos niitä on monta. Ehdottaisin että ensi vuonna tamppi voisi olla kävelevä/lentävä. Pystyisiköhän sitä pakkaamaan heliumpallon sisään?

Kamerakännykät ovat tosiaan varsin yleisiä nykyään, toisin kuin käteinen raha. Tuottiko tämä ongelmia myynnin suhteen?

Kyllä. Harmittavan usein oli niitä asiakkaita, jotka olisivat kovasti halunneet tampin, mutta käteistä ei löytynyt. Hyvä paikka olikin päivystää ottomaattien lähetyksillä. Välillä minulle kelpasi maksuvälineeksi lounasseteli ja yhdessä firmassa suostuin puuttuvan euron sijasta ottamaan pari pullaa. Yhdeltä ravintolapäälliköltä kelpuutin käteisen puutteessa maksuvälineeksi 15e lahjakortin Rossoon. Ei myydessä siis nälkään kuole.

No sepä mukava kuulla. Tamppia myydessä tarvitaan monesti hyvä myyntipuhe. Millaista käytit?

No comments (ja taas se sama ärsyttävä ilme). Noo, en tainnut ikinä käyttää ostaa-sanaa tai sen johdannaisia. ”Nyt olis tarjolla niin härski lehti, että ihan itsekin hävettää myydä” toimi pariin kertaan.

Mutta miksi lopulta päädyit myymään tuon 462 lehteä?

Myyminen oli kivaa ja haastavaa ja kannattavaa. Saan vielä muutaman vuoden tätä koulua käydä ennen kuin ”oikeista töistä” maksetaan sama tuntipalkka kuin mitä keskimäärin viime Wappuna sain. Olen siis ahne p*ska ja tykkään kilpailla. Ehkä kuitenkin palkitsevinta on saada aluksi kyrsiintyneiltä näyttävät ihmiset hyvälle tuulelle myyntipuheidensa avulla.

Mikä on paras paikka myydä lehteä? (yritetäänpä uudestaan)

No tietysti siellä missä on asiakkaita. Paljon on kuullut mainostettavan superhybermarkettien edustoja hyvinä myyntiapajina. Itse en ehki lämpiäisi niille. Kun ihmiset menee kauppaan, niin ne eivät varmaan halua turhaa kannettavaa mukaansa. Ja tullessaan pois kaupasta raajat on jo täynnä kauppakasseja ja rahat tuhlatu ja lapset kitisee vieressä, kun ne ei saaneetkaan puolentoista kilon karkkisäkkejä. En tosin ikinä itse edes kokeillut noita paikkoja, eli todellisuus voi olla toista. Mene ja kokeile.

Kiitos haastattelusta ja hauskaa syksyn jatkoa!

Eipä kestä, lasku tulee perästä.

Haastattelijana Esko Mörkö

Fuksisivu

Syksy tuli. Passit tuli. Pisteet tuli.

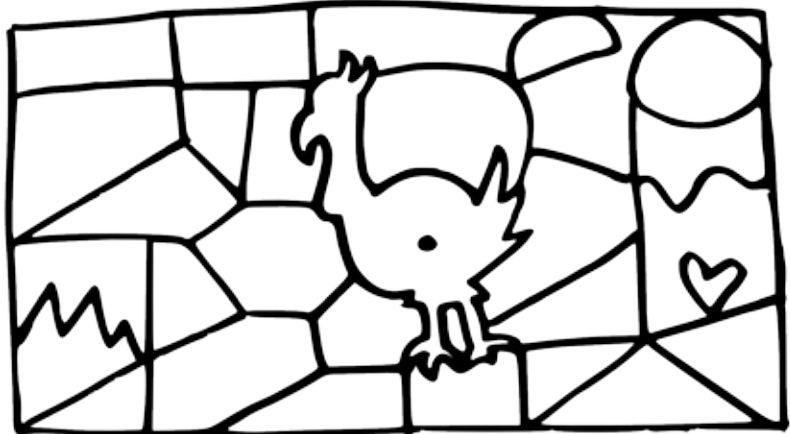
Toivottavasti ainakin opintonne ovat sujuneet paremmin. Vaikka perjantaiamuna ei niin kovin kummoisesti jaksa luennolle raahautua, tuo se kuitenkin biletselämäänne hieman muutaakin sisältöä, vastapainoksikin kutsuttua. Pitää muistaa hoitaa ne velvollisuudetkin. Fuksipis-

teiden kanssa ei ihan vielä kannata olla huolissaan. Paljon tapahtumia on tulossa vielä jo ennen jouluakin, Wapusta puhumattakaan. Tosin, jos joku haluaa saavuttaa Wappuna himoitun superfuksin arvonimen, sitten alkaa olla jo kiire.

Ahdistaako? Ei hätää! Me olemme täällä edelleen iihhan teitä varten.

<3:lla Fuksivastaavanne Kerttu ja Henkka

Väritä pisteellä merkityt alueet sinisiksi, niin saat selville mitä kuvaan on kätketty.

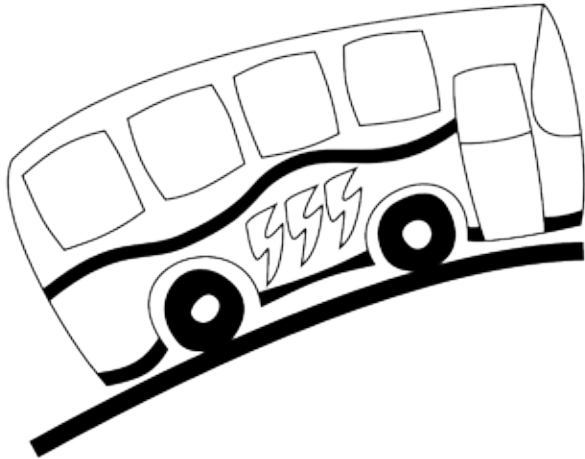
Auta pientä sähköteekkaria löytämään tie koulusta kotiin!

SKILTA ALKO KAPINA

Syksyn Skilta-excut

RANKAT RALLIT™

SYKSYN PITKÄ EXCURSIO STARTTAA 14.10.
KOHTI SUOMENMAATA.
PALUU TAKAISIN KOTIKEHTOON 16.10.
LIPUNMYyntI PERJANTAINA 3.10.
LIPUN HINTA 15€

FUKSIEXCU

29.10.

VAIN FUKSEILLE.

SUUNTANA TURKU, LUVASSA
YRITYSVIERAILU JA SAUNAILTA.
OMA PYYHE/PULLO MUKAAN:)

ONNINEN&ENSTO-EXCU

11.12.

SUUNTANA ONNISEN JAKELUKESKUS
HYVINKÄÄLLÄ JA ENSTON TEHDAS
PORVOOSSA. SAUNOMISTA PERILLÄ
EI FUKSEILLE.

Drawing dumpster

Tenttiviikko lähestyy: Hylsyjä luvassa?

Sähköilta pidättyvyys kuvan julkaisuoikeudellisesta vastuusta

Vaihto-opiskelu @ Thailand

Thaimaa. Päivän alin lämpötila yli 20°C, halpaa, palmuja, järkyttävän hienoja beacheja, Thai-boxing kansallislajina, halpa bisse ja erittäin kaukana Suomesta. Turha sitä kiertelemään, näillä perusteilla itse pistin hakemukseni menemään Eastern Asia Universityyn Thaimaan Pathum Thanin maalaiskylään (noin 3 miljoonaa asukasta). Mutta koko puolivuotinen pelkästään tätä?

1. *Ei*

Taiitseasiassakolmeensimmäistäviikkoaolivat. Koulua hieman ennakoiden eksyin näet Ko Taolle kuositamaan pitkittyneestä kesätyöstä rasittunutta torsoani sukellelemalla. Bisse oli halpaa, palmuja oli aivan kylliksi, lämpötila pyöri jossain yli kolmessakymmenessä ja paikka oli kerrassaan älyttömän loistava. Sukelluskortit tuli suoritettua ja ehdottomasti vielä joku päivä takaisin.

Kolmen viikon jälkeen iskenyt arki oli kuitenkin toista. Pathum Thani on teollisuusaluetta, eli melkein yhtä innostavaa arkkitehtuuria kuin rautatietunnelissa ja lähimpään hiekkarantaan matkaa oli ehkä vaatimaton sata kilometriä. ”Menomestaja” oli thaikkukansallismusiikkia soittavien katubaarien lisäksi yksi, Vespa, jonne sai kävellä puolisen tuntia. Vespa oli kyllä helmi rokkibaari (joskus jopa länsimaalaistakin musiikkia), mutta tarjoilijat saattoivat kuulla vahingossa (?) tilauksesi väärin, ja yhden bissen sijaan saatoit saada 3l tornin täynnä 6% bisseä. Ei se väärin tosin ollut.

Tämän kaiken lisäksi paikalliset osasivat kaksi sanaa englantia. ”Hey”:ta ja ”you”:ta huudeltiinkin päivittäin ohiajelevien mopotaksien kyydistä, vaikeivat nämä englannin filologian lokaalit maisterit välttämättä edes ymmärtäneet mitä olivat juuri sanoneet, kunhan hokivat leffafraaseja. Siinä olikin sitten pakko opetella henkensä pitimeksi (ihmisen täytyy syödä) sen verran thaikkulan murretta, että saatiin ne jokapäiväiset nuudelimme ja kanamme riisillä.

2. *Kielestä*

Thaikut kuuluvat aasialaisiin kielikuntiin, joka kutakuinkin tarkoittaa sitä, että pyritään kehittämään vielä naapurikansojakin myhkäisempi kielioppi, ettei kukaan tuntematon sentään pääse avautumaan äidinkielelläsi. Thaikuilla on siis oma kirjoitusmerkkistö, joka on täysin uniikki Aasiassa. Merkkistö perustuu siihen, että liitetään konsonanttia tarkoittavaan vänykseen vokaalivönkyrä, ja tulokseksi saadaan vinkuravänkyrä, joka on tavu tai sana.

Joku takarivin Jukka-Antero siellä hihkaisikin, että eihän tuossa mitään, helppoa kuin heinänteko. No sitä thaikutkin ovat ilmeisesti maailman sarastuksessa miettineet. Tämähän on **liian** helppoa. Ratkaisuksi joku noheva ja kovin lyhyehkon kokoinen mieshenkilö onkin todennut, että kah, lisätään tähän perin yksinkertaiseen kielioppiin sellainen jippo, että jokaisen tavun voi sanoa joko nousevasti, laskevasti, ensin laskevasti ja sitten nousevasti, sekä vielä kahdella eri korkeudella. Eivätpähän naapurit paljoa vakoile ei.

Eivätpähän paljon suomalaiset puhui ei. Aivan yksinkertaisiakin sanoja joutui toistelemaan puolenkymmentä kertaa (ihan niinkuin sanaa Saphandeen, joka tarkoittaa punaista siltaa, voisi sanoa niin monella eri tapaa) ja ehkä loppupeleissä päädyit siihen oikeaan osoitteeseen.

3. *Koulusta*

Kouluun saavuttua alkoi pieni päänsisäinen aikamatka. Meno oli kuin ala -tai yläasteen vaihteesta. Ihan järkyttävä melu oppitunneilla, tytöt lähettelivät lapuilla informaatiota toisilleen, presentaatiot olivat jotain

aivan käsittämättömiä vaaleanpunaisine taustoineen ja animoituine sydämineen ja kaikenkaikkiaan tunsin itsensä melko vanhaksi. Kaiken lisäksi kovin harva oppilaista osasi kovin paljoa sitä naapurin kioskinpitäjämummoa enempiä englantia ("Nuudel?" "Warm?" "Egg?" "Ten baht"). Verkostoitumisessa oli siis omat ongelmansa.

Oppitunnit olivat siis jotain aika erikoista (vrt. termi "special" käytettävissä esim. lapsista), niillä oli pakollinen läsnäolo ja opetettava materiaali aivan naurettavan helppoa. Tenteissä pärjäsikin siis melko hyvin pelkällä terveellä järjellä, ja homman hienoutta lisäsi se, että koulua oli vain kolmena päivänä viikossa. Tosin, meillä oli pakollinen koulupuku mustilla suorilla housuilla, kauluspaidalla sekä kravattilla. Alkoi se päivälämpötilaltaan 36°C opiskelupaikka jossain vaiheessa hieman kaduttaa.

4. *Kuitenkin*

Sen minkä koulussa menetti, vapaa-ajalla ja oma-aloitteisuudessa voitti. On meinaan melko opettavainen reissu selvittää puoli vuotta ja kommunikoida ihmisten kanssa, jos yhteistä sanavarastoa on noin kymmenen sanaa, ja nämä kymmenen sanaakin piti tietää entuudestaan. Kolmen päivän kouluviikot myös antoivat paljon tilaa vapaa-ajalle, joten matkusteltua tuli jonkin verran, ja paikallista kansallislajiakin aloiteltua.

Bissekään ei kallistunut ennakkotiedoista, ja kun Bangkokiin ajoi taksilla noin 40 minuuttia, köyhtyen matkasta joku 4e, olivat koko maan bilepaikatkin kuitenkin aika lähellä. Koulussakin oli pari aivan pätevää kurssia (Kiinan kieli ja Principles of Management), joista tuntui jääneen ihan aikuisten oikeasti jotain järkevää takataskuun.

Suosittelenkin itse kutakin harkitsemaan vaihto-opiskeluun lähtöä ns. arpa-menetelmällä. Valitkaa joku maa, josta ette tiedä oikein mitään, mutta ennakkofilikset ovat kuitenkin sellaiset, että kiinnostaisi tutustua. Todennäköistä on, että nämä ennakkokoumukset maasta menevät aivan metsään, ja päädytte täysin erilaiseen ympäristöön kuin alun perin luulitte, mutta ehkä se onkin koko reissun hauskin osuus.

Mikäli yhden lukukauden mittainen vaihto-opiskelu sekä siihen liittyneet lisäreissut ennen ja jälkeen opiskelun kiinnostavat, löytyy vähintään viikoittain päivittynyt blogi osoitteesta

<http://hervannastabangkokiin.blogspot.com>.

-Tero

MIK:n syyspesisturnaus

Materiaali-insinöörikillan perinteikäs Syyspesisturnaus pelattiin 29.9.2008 Tampereella kaupun pesäpallopyhätössä. Syyskuun kylmää, vaikkakin kaunista, säätä uhmasi yhdeksän joukkuetta. Myös Skillan edustus oli paikalla tavoittelemassa mainetta ja kunniaa. Tänä vuonna joukkueen scoutit olivat onnistuneet tehtävässään varsin hyvin, sillä rakasta kiltamme saatiin edustamaan varsin taidokas otanta teekkaripesäpallon kärkinimiä niin miehistä kuin naisistakin. Tarjokkaita oli runsaasti, joista karsittiin tiukoin valintaperustein (periaatteella nopeat syövät hitaat) terävin kärki joukkueeseen.

Turnaus aloitettiin kukonlaulun aikaan kello kymmeneltä. Skillan aamu alkoi pelillä Autekin fukseja vastaan, joista osa ei ilmeisesti ollut Autekilta saati sitten fukseja. Tämä ei kuitenkaan kokeneita pelaajiamme hetkauttanut, vaan turnaus avattiin komealla murskavoitolla 17-4. Seuraavaksi vastaanamme asettui Kaato. Peli oli alusta asti tiukkaakin tiukempi ja päättyi lopulta tasalukemiin 6-6. Joukkueen ote herpaantui hetkellisesti ja seuraava peli YKI:ä vastaan päättyi niukkaan tappioon. Skilta sijoittui alkulohkossa hyvän juoksueron turvin kolmanneksi ja tämä tarkoittaisi joukkueen pääsyä puolivälieriin.

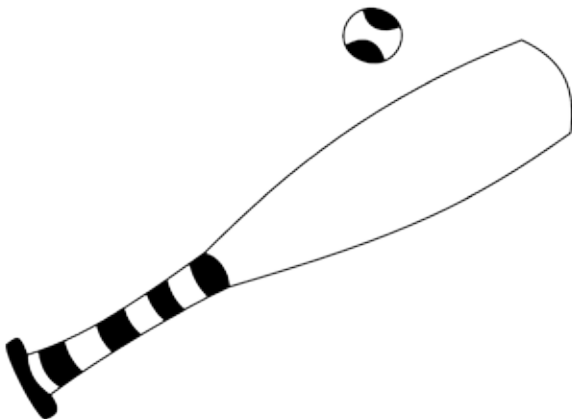

Tiukka puolivälieräkamppailu Tummuja vastaan päättyi Skillan eduksi yhden juoksun erolla ja semifinaalipaikka oli tosiasia. Välierävastustajamme oli kerätty pesäpallon johtomaasta, pohjanmaalta. Tässä pelissä joukkueemme oli saavuttaa jopa yhden juoksun, mutta läpilyönniltä haiskahtaneen lyönnin pelasti uskomattomalla heittäytymisellä Häjyjen kakkosvahti. Oma ulkokenttämme ei kyennyt aivan vastaavanlaisiin suorituksiin, joten finaalipaikasta ei jäänyt epäselvyyttä.

Lopputuloksena joukkueellemme jäi siis jaettu kolmas (3.) sija, koska pronssiottelua ei pelattu ajan, rahan, motivaation, alkoholin ja sponsoreiden puutteen takia. Kaikenkaikkiaan turnauksesta jäi hyvä fiilis ja kaikilla oli hauskaa. Iso kiitos kaikille mukana olleille!

Vesä Hälvä

Skillan prujuvastaava

AIBB
AIBB

Power and productivity
for a better world™

NOKIA

Skullan
fuksivala
& valajatkot
to 23.10.

